

Regeling van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van datum, nr. 2023-, houdende regels voor het verlenen van een eenmalige specifieke uitkering aan de twaalf provincies van Nederland ten behoeve van het ontzorgen van kleine en micro mkb-ondernemingen bij de verduurzaming van het gebouw, bedrijfsproces en/of bedrijventerrein (Regeling specifieke uitkering ontzorgingsprogramma verduurzaming kleine en micro mkb-ondernemingen en bedrijventerreinen)

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Gelet op artikel 17, vijfde lid, van de Financiële-verhoudingswet;

Besluit:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsbepalingen

In deze regeling wordt verstaan onder:

- *bedrijfsmatig vastgoed*: een bouwwerk als bedoeld in de bijlage bij de Omgevingswet, waarin door een mkb onderneming bedrijfsmatige of beroepshalve activiteiten met een winstgevend karakter worden uitgevoerd;
- *bedrijventerrein*: cluster aaneengesloten percelen met overwegend bedrijfsbestemmingen, binnen een in een bestemmingsplan als bedrijventerrein aangewezen gebied, daaronder niet begrepen een gezoneerd industrieterrein;
- *compensabele BTW*: de BTW die in aanmerking komt voor compensatie op grond van de Wet op het BTW compensatiefonds of voor aftrek op grond van de Wet op de omzetbelasting 1968;
- *kleine en micro mkb-onderneming*: kleine en micro ondernemingen als bedoeld in de bijlage bij de Aanbeveling van de Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (PbEU 2003, L 124);
- *minister*: de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties;
- *organisatiegraad*: een samenwerking op een bedrijventerrein tussen de gemeente en eigenaren of huurders van bedrijfsmatig vastgoed op een bedrijventerrein, waarmee de continuïteit van onderhoud, beheer en verduurzaming van een bedrijventerrein wordt gewaarborgd;

Hoofdstuk 2. Ontzorgingsprogramma verduurzaming kleine en micro mkb-ondernemingen

Artikel 2. Doel en activiteiten

1. De minister kan op aanvraag een specifieke uitkering verstrekken aan een provincie voor activiteiten die een kleine en micro mkb-onderneming ontzorgen bij de verduurzaming van de processen van de onderneming of haar bedrijfsmatig vastgoed.
2. De activiteiten, bedoeld in het eerste lid, omvatten:
 - a. het ambtelijk organiseren en coördineren van de uitvoering van het ontzorgingsprogramma binnen de provincie;
 - b. het ondersteunen van een kleine en micro mkb-onderneming door het geven van technisch, financieel of juridisch advies tot het moment van aanbesteden dan wel inkopen, indien geen sprake is van een aanbesteding;
 - c. het delen van de opgedane regionale kennis en ervaring binnen en buiten de eigen provincie, gemeente of brancheorganisatie, waaronder regionale of landelijke initiatieven;

- d. het ondersteunen van een kleine en micro mkb-onderneming bij het voorbereiden en aanvragen van een subsidie tot verduurzaming van haar bedrijfsmatig vastgoed; en
 - e. het ondersteunen van een kleine en micro mkb-onderneming bij het voorbereiden en aanvragen van een subsidie tot verduurzaming van de processen van de kleine en micro mkb-onderneming.
3. De specifieke uitkering wordt niet besteed aan:
- a. het ontzorgen van een kleine en micro mkb-onderneming met een agrarische functie;
 - b. het ontzorgen van een eenmanszaak zonder personeel;
 - c. het opstellen en aangaan van overeenkomsten tussen een kleine en micro mkb-onderneming en een derde; en
 - d. het verstrekken van financiële middelen aan een kleine en micro mkb-onderneming voor verduurzamingsmaatregelen.

Artikel 3. Hoogte en plafond

1. De minister kan in totaal ten hoogste € 23.800.000 aan specifieke uitkeringen aan provincies verstrekken voor het verduurzamen van kleine en micro mkb-ondernemingen, verminderd met het bedrag aan compensabele BTW.
2. Het totaal aan specifieke uitkeringen bedraagt ten hoogste het per provincie genoemde bedrag in bijlage I, verminderd met het bedrag aan compensabele BTW.
3. Het bedrag aan compensabele BTW stort de minister in het BTW compensatiefonds.

Artikel 4. Aanvraag

1. Een specifieke uitkering als bedoeld in artikel 2 kan door de provincie worden aangevraagd van 15 februari 2024 vanaf 12.00 uur tot en met 15 maart 2024 tot 12.00 uur dan wel tot en met de dag waarop het subsidieplafond wordt bereikt.
2. Een aanvraag bevat in ieder geval:
 - a. een omschrijving van de activiteiten waarvoor de specifieke uitkering wordt aangevraagd en de wijze waarop de activiteiten bijdragen aan het doel, bedoeld in artikel 2;
 - b. een omschrijving op welke wijze wordt voldaan aan de beoordelingscriteria, bedoeld in bijlage II;
 - c. een omschrijving van het provinciaal duurzaamheids- en energiebeleid voor de gebouwde omgeving, inclusief een aanpak voor de kleine en micro mkb-ondernemingen;
 - d. een omschrijving van bestaande regionale netwerken en structuren van en voor de kleine en micro mkb-ondernemingen die worden benut voor de activiteiten;
 - e. een omschrijving van bestaande initiatieven en samenwerking tussen kleine en micro mkb-ondernemingen die worden benut voor de activiteiten;
 - f. het beoogde aantal kleine en micro mkb-ondernemingen dat ondersteund wordt, inclusief een afwegingskader over hoe dit aantal wordt behaald;
 - g. een omschrijving van de borging en deling van de opgedane regionale kennis en ervaring tussen provincies en gemeenten, met de betrokken beleidsdepartementen, brancheorganisaties en het kennisprogramma;
 - h. een omschrijving hoe gebruik wordt gemaakt van de kennis en expertise van relevante brancheorganisaties en borging en deling van de opgedane regionale kennis met deze organisaties;
 - i. de verwachte begin- en einddatum van de activiteiten;
 - j. een begroting van de activiteiten waarvoor een specifieke uitkering wordt aangevraagd, inclusief de compensabele BTW, waarbij de provincie onderscheid maakt tussen de

advieskosten voor de kleine en micro mkb-onderneming en de kosten voor het opzetten van de organisatie van het programma; en

- k. een omschrijving van de mate waarin de provincie stimuleert dat de kleine en micro mkb-onderneming een eigen bijdrage betaalt ten behoeve van het ontzorgingsprogramma, bedoeld in artikel 2.
3. Een aanvraag wordt ingediend met gebruikmaking van het aanvraagformulier dat door de minister ter beschikking is gesteld op de website van de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland.

Artikel 5. Weigeringsgronden

1. Een aanvraag voor een specifieke uitkering als bedoeld in artikel 2 wordt geheel of gedeeltelijk afgewezen:
 - a. voor zover de in de aanvraag genoemde activiteit niet onder artikel 2, tweede lid, vallen;
 - b. indien sprake is van een onvolledige aanvraag;
 - c. indien het plafond is bereikt, bedoeld in artikel 3, tweede lid;
 - d. indien de aanvraag onvoldoende informatie bevat om te toetsen aan de beoordelingscriteria, bedoeld in bijlage II; of
 - e. indien de aanvraag minder dan 60 punten scoort op grond van de beoordelingscriteria, bedoeld in bijlage II.
2. Er wordt geen specifieke uitkering verleend voor de activiteiten, bedoeld in artikel 2, tweede lid, voor zover die op andere wijze worden gesubsidieerd of gefinancierd.

Artikel 6. Verstrekking

Indien een specifieke uitkering wordt verstrekt, vermeldt de beschikking in ieder geval:

- a. een beschrijving van de activiteiten waaraan de specifieke uitkering moet worden besteed; en
- b. het bedrag van de specifieke uitkering, bedoeld in bijlage I.

Artikel 7. Verplichtingen

1. De ontvanger van de specifieke uitkering, bedoeld in artikel 2, is verplicht om:
 - a. de activiteiten waarvoor een specifieke uitkering is verleend voor 1 mei 2027 af te ronden; en
 - b. de kosten voor levering van goederen of diensten door derden voor de uitvoering van de activiteiten waarvoor een specifieke uitkering is verleend marktconform te bepalen.
2. Indien de afronding van de activiteiten niet voor de datum, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, buiten de schuld van de ontvanger van de specifieke uitkering mogelijk is, kan de minister die termijn op schriftelijk en gemotiveerd verzoek van de ontvanger eenmaal met ten hoogste een jaar verlengen.
3. De ontvanger van de specifieke uitkering mag dit alleen besteden ten behoeve van een kleine en micro mkb-onderneming die eigenaar is van het bedrijfsmatig vastgoed waarin zij is gevestigd of waarbij de eigenaar van het bedrijfsmatig vastgoed ingestemd heeft met de activiteiten, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel d.
4. Indien de kleine en micro mkb-onderneming aan de energiebesparingsplicht voor gebouwgebonden maatregelen, bedoeld in 3.84 van het Besluit bouwwerken leefomgeving moet voldoen, dient zij eerst de hieraan verbonden informatieplicht, bedoeld in artikel 3.84a van dat Besluit te hebben uitgevoerd of indien sprake is van een energiebesparingsplicht voor procesgebonden maatregelen, bedoeld in artikel 5.15 van het Besluit activiteiten leefomgeving, dient zij eerst de hieraan verbonden informatie- en onderzoeksplicht, bedoeld in artikel 5.15a van dat Besluit, te hebben uitgevoerd, voordat kan worden begonnen met de activiteiten, bedoeld in artikel 2, tweede lid, van deze regeling.

5. Op verzoek van de minister informeert de ontvanger van de specifieke uitkering over de voortgang van de activiteiten waarvoor de specifieke uitkering is verleend.
6. Op verzoek van de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland verschaft de ontvanger van de specifieke uitkering informatie ten behoeve van de halfjaarlijkse monitoring van de provinciale ontzorgingsprogramma's door de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland.
7. Op verzoek van de minister verschaft de ontvanger van de specifieke uitkering informatie ten behoeve van door de minister ingestelde onderzoeken die erop zijn gericht informatie te verkrijgen over de doelmatigheid en doeltreffendheid van de provinciale ontzorgingsprogramma's in relatie tot het klimaatbeleid.

Artikel 8. Voorschot

De minister verleent een voorschot van 100% en betaalt dat in één keer uit.

Artikel 9. Verantwoording en terugvordering

1. De provincies leggen verantwoording af over de besteding van de ontvangen specifieke uitkering, bedoeld in artikel 2, op de wijze bepaald in artikel 17a van de Financiële-verhoudingswet.
2. Als uit de eindverantwoordingsinformatie blijkt dat de specifieke uitkering onrechtmatig is besteed gelet op het doel en de activiteiten, bedoeld in artikel 2, of onvolledig is besteed binnen de daartoe gestelde termijn, kan de uitkering ter hoogte van het niet of onrechtmatig bestede deel door de minister lager worden vastgesteld en worden teruggevorderd.
3. De minister doet binnen een jaar na ontvangst van de eindverantwoordingsinformatie mededeling van de terugvordering aan de ontvanger van de specifieke uitkering.

Hoofdstuk 3. Ontzorgingsprogramma verduurzaming bedrijventerreinen

Artikel 10. Doel en activiteiten

1. De minister kan op aanvraag een specifieke uitkering verstrekken aan een provincie voor activiteiten ter ontzorging van eigenaren of huurders van bedrijfsmatig vastgoed bij het opzetten en verbeteren van de organisatiegraad op een bedrijventerrein ten behoeve van de verduurzaming ervan.
2. De activiteiten, bedoeld in het eerste lid, omvatten:
 - a. het ambtelijk organiseren en coördineren van de uitvoering van een programma ten behoeve van verduurzaming van bedrijventerreinen binnen de provincie;
 - b. het opzetten en/of verbeteren van een organisatiegraad op een bedrijventerrein ten behoeve van de verduurzaming;
 - c. het opschalen, uitbreiden of intensiveren van de bestaande organisatiegraad op een bedrijventerrein bij een gebiedsgerichte aanpak ten behoeve van de verduurzaming; en
 - d. het delen van de opgedane regionale kennis en ervaring met een provincie, gemeente of brancheorganisatie, waaronder regionale of landelijke initiatieven.
3. De specifieke uitkering wordt niet besteed aan:
 - a. het verduurzamen van een bedrijventerrein; en
 - b. bedrijventerreinen die binnen de vijf industrieclusters van het Nationaal Programma Verduurzaming Industrie vallen.

Artikel 11. Hoogte en plafond

1. De minister kan in totaal ten hoogste € 22.220.000 aan specifieke uitkeringen aan provincies verstrekken voor het doel, bedoeld in artikel 10, verminderd met het bedrag aan compensabele BTW.

2. Het totaal aan specifieke uitkeringen bedraagt ten hoogste het per provincie genoemde bedrag in bijlage III, verminderd met het bedrag aan compensabele BTW.
3. Het bedrag aan compensabele BTW stort de minister in het BTW compensatiefonds.

Artikel 12. Aanvraag

1. Een specifieke uitkering als bedoeld in artikel 10 kan door de provincie worden aangevraagd van 15 februari 2024 vanaf 12.00 uur tot en met 15 maart 2024 tot 12.00 uur dan wel tot en met de dag waarop het subsidieplafond wordt bereikt.
2. Een aanvraag bevat in ieder geval:
 - a. een omschrijving van de activiteiten waarvoor de specifieke uitkering wordt aangevraagd en de wijze waarop de activiteiten bijdragen aan het doel, bedoeld in artikel 10;
 - b. het beoogde aantal bedrijventerreinen dat gefaciliteerd wordt met de voorgenomen activiteiten;
 - c. een omschrijving op welke wijze wordt voldaan aan de beoordelingscriteria, bedoeld in bijlage IV;
 - d. een omschrijving van het provinciaal duurzaamheids- en bedrijventerreinenbeleid voor de gebouwde omgeving, waaronder de aanpak voor het verduurzamen van een bedrijventerrein;
 - e. een omschrijving van bestaande regionale netwerken en structuren door ondernemers die worden benut voor de activiteiten;
 - f. een omschrijving van initiatieven en organisaties voor bedrijventerreinen bij gemeenten binnen de provincie die worden benut voor de activiteiten;
 - g. een omschrijving van de borging en deling van de opgedane regionale kennis en ervaring binnen de provincie, met de betrokken beleidsdepartementen, het landelijke Programma Verduurzaming Bedrijventerreinen en aan de gemeenten en brancheorganisaties;
 - h. de verwachte begin- en einddatum van de activiteiten; en
 - i. een begroting van de activiteiten waarvoor een specifieke uitkering wordt aangevraagd, inclusief de compensabele BTW.
3. Een aanvraag wordt ingediend met gebruikmaking van het aanvraagformulier dat door de minister ter beschikking is gesteld op de website van de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland.

Artikel 13. Weigeringsgronden

1. Een aanvraag voor een specifieke uitkering als bedoeld in artikel 12 wordt geheel of gedeeltelijk afgewezen:
 - a. voor zover de in de aanvraag genoemde activiteit niet onder artikel 10, tweede lid, valt;
 - b. indien sprake is van een onvolledige aanvraag;
 - c. indien het plafond is bereikt, bedoeld in artikel 11, tweede lid;
 - d. indien de aanvraag onvoldoende informatie bevat om te toetsen aan de beoordelingscriteria, bedoeld in bijlage IV; of
 - e. indien de aanvraag minder dan 60 punten scoort op grond van de beoordelingscriteria, bedoeld in bijlage IV.
2. Er wordt geen specifieke uitkering verleend voor activiteiten, bedoeld in artikel 10, tweede lid, voor zover die op andere wijze zijn gesubsidieerd of gefinancierd.

Artikel 14. Verstrekking

Indien een specifieke uitkering wordt verstrekt, vermeldt de beschikking in ieder geval:

- a. een beschrijving van de activiteiten waaraan de specifieke uitkering moet worden besteed; en
- b. het bedrag van de specifieke uitkering, bedoeld in bijlage III.

Artikel 15. Verplichtingen

1. De ontvanger van de specifieke uitkering, bedoeld in artikel 10, is verplicht om:
 - a. de activiteiten waarvoor een specifieke uitkering is verleend vóór 1 mei 2027 af te ronden; en
 - b. de kosten voor levering van goederen of diensten door derden voor de uitvoering van de activiteiten waarvoor een specifieke uitkering is verleend marktconform te bepalen.
2. Indien de afronding van de activiteiten niet voor de datum, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, buiten de schuld van de ontvanger van de specifieke uitkering mogelijk is, kan de minister die termijn op schriftelijk en gemotiveerd verzoek van de ontvanger eenmaal met ten hoogste een jaar verlengen.
3. Op verzoek van de minister informeert de ontvanger van de specifieke uitkering over de voortgang van de activiteiten waarvoor de specifieke uitkering is verleend.
4. Op verzoek van de minister verschaft de ontvanger van de specifieke uitkering informatie ten behoeve van de halfjaarlijkse monitoring van de provinciale ontzorgingsprogramma's door de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland.
5. Op verzoek van de minister verschaft de ontvanger van de specifieke uitkering informatie ten behoeve van door de minister ingestelde onderzoeken die erop zijn gericht informatie te verkrijgen over de doelmatigheid en doeltreffendheid van de provinciale ontzorgingsprogramma's in relatie tot het klimaatbeleid.

Artikel 16. Voorschot

De minister verleent een voorschot van 100% en betaalt dat in één keer uit.

Artikel 17. Verantwoording en terugvordering

1. De provincies leggen verantwoording af over de besteding van de ontvangen specifieke uitkering, bedoeld in artikel 10, op de wijze bepaald in artikel 17a van de Financiële verhoudingswet.
2. Als uit de eindverantwoordingsinformatie blijkt dat de specifieke uitkering onrechtmatig is besteed gelet op het doel en de activiteiten, bedoeld in artikel 10, of onvolledig is besteed binnen de daartoe gestelde termijn, kan de uitkering ter hoogte van het niet of onrechtmatig bestede deel door de minister worden teruggevorderd.
3. De minister doet binnen een jaar na ontvangst van de eindverantwoordingsinformatie mededeling van de terugvordering aan de ontvanger van de specifieke uitkering.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

Artikel 18. Inwerkingtreding en vervaltermijn

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 februari 2024 en vervalt met ingang van 1 mei 2027, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op specifieke uitkeringen die op grond van deze regeling voor laatstgenoemde datum zijn verstrekt.

Artikel 19. Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling specifieke uitkering ontzorgingsprogramma verduurzaming kleine en micro mkb-ondernemingen en bedrijventerreinen.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Hugo de Jonge

BIJLAGE I Hoogte totaal aan specifieke uitkeringen per provincie ten behoeve van het ontzorgingsprogramma verduurzaming kleine en micro mkb-ondernemingen

Bijlage bij artikel 3, tweede lid

Provincies	Aantal inwoners*	Percentage	Maximaal bedrag per provincie (euro)	Beoogde doelstelling met betrekking tot aantal bedrijventerreinen
Zuid-Holland	3.753.944	21,3%	4.035.553	1.041
Noord-Holland	2.909.827	16,5%	3.274.273	832
Noord-Brabant	2.592.874	14,7%	2.988.424	754
Gelderland	2.110.472	12,0%	2.553.362	634
Utrecht	1.369.873	7,8%	1.885.441	451
Overijssel	1.171.910	6,7%	1.706.905	402
Limburg	1.118.302	6,4%	1.658.558	389
Fryslân	654.019	3,7%	1.239.837	274
Groningen	590.170	3,4%	1.182.254	258
Drenthe	497.743	2,8%	1.098.897	236
Zeeland	386.767	2,2%	998.812	208
Flevoland	434.771	2,5%	1.042.105	220
Totaal	17.590.672	100%	23.664.420	5.700

BIJLAGE II Beoordelingscriteria specifieke uitkering ten behoeve van het ontzorgingsprogramma verduurzaming kleine en micro mkb-ondernemingen

Bijlage bij artikelen 4, tweede lid, onderdeel c, en 5, eerste lid, onderdelen d en e

Criterium	Maximumweging
Uitwerking van de aanpak om te komen tot een ondersteuningsaanbod voor mkb-ers	25
Het beoogde bereik van de doelgroep(en)	10
De uitvoerbaarheid van de activiteiten binnen de gestelde looptijd	25
De mate waarin de activiteiten zijn ingebed in het beleid van de provincie en aansluiten bij regionale netwerken en structuren	15
De omschrijving van de deling en de borging van opgedane kennis en ervaring binnen de provincie, buiten de provincie via het landelijke programma, met gemeenten en met brancheorganisaties	15
De mate waarin de provincie stimuleert dat de kleine en micro mkb-onderneming een eigen bijdrage betaalt ten behoeve van het ontzorgingsprogramma	10
Totaal	100 punten

**BIJLAGE III Hoogte totaal aan specifieke uitkeringen per provincie
ten behoeve van het ontzorgingsprogramma verduurzaming
bedrijventerreinen**

Bijlage bij artikel 11, tweede lid

Provincies	Aantal bedrijventerreinen	Percentage	Maximaal bedrag per provincie	Beoogde doelstelling met betrekking tot het aantal bedrijventerr einen
Noord-Brabant	619	16,0%	€ 3.386.448	104
Zuid-Holland	618	15,9%	€ 3.381.276	103
Gelderland	481	12,4%	€ 2.672.717	81
Overijssel	356	9,2%	€ 2.026.221	60
Limburg	353	9,1%	€ 2.010.705	59
Noord-Holland	346	8,9%	€ 1.974.501	58
Fryslân	275	7,1%	€ 1.607.291	46
Zeeland	217	5,6%	€ 1.307.317	37
Groningen	200	5,2%	€ 1.219.394	34
Utrecht	161	4,2%	€ 1.017.687	27
Drenthe	131	3,4%	€ 862.528	22
Flevoland	110	2,8%	€ 753.916	19
Totaal	3867	100%	€ 22.220.000	650

BIJLAGE IV Beoordelingscriteria specifieke uitkering ten behoeve van het ontzorgingsprogramma verduurzaming bedrijventerreinen

Bijlage bij artikelen 12, tweede lid, onderdeel c, en 13, eerste lid, onderdelen d en e

Criterium	Maximumweging
Uitwerking van de aanpak om te komen tot een organisatiegraad binnen de doelgroep	30
Het beoogde bereik van de doelgroep(en)	10
De uitvoerbaarheid van de activiteiten binnen de gestelde looptijd	25
De mate waarin de activiteiten zijn ingebed in het beleid van de provincie en aansluiten bij regionale netwerken en structuren, inclusief de behoefte van ondernemers	20
De omschrijving van deling en de borging van opgedane kennis en ervaring binnen de provincie maar ook daarbuiten, waaronder in elk geval via het landelijke programma Verduurzaming Bedrijventerreinen	15
Totaal	100 punten

TOELICHTING

I. Algemeen

Deze regeling strekt ertoe een specifieke uitkering mogelijk te maken aan provincies om te ontzorgen bij de verduurzaming van kleine en micro mkb ondernemingen en bedrijventerreinen. In het Programma Versnelling Verduurzaming Gebouwde Omgeving (PVGO) zet het voormalige kabinet Rutte IV in op een vermindering van ten minste 55% CO₂-emissie ten opzichte van 1990. In dat verband richt het PVGO zich op het stimuleren van de verduurzaming van bedrijfsmatig vastgoed. Binnen het bedrijfsmatig vastgoed wordt onderscheid gemaakt tussen het verduurzamen van kleine en micro mkb ondernemingen (hierna: klein en micro mkb) en het verduurzamen van bedrijventerreinen.

Eén van de doelen van deze regeling is het ondersteunen van ondernemers bij het maken van de juiste keuzes om hun onderneming te verduurzamen.. Het andere doel betreft het verhogen van de organisatiegraad op bedrijventerreinen, hetgeen een randvoorwaarde is voor het verduurzamen van bedrijventerreinen. Deze programma's zien alleen op het ontzorgen, dus niet op het nemen van fysieke verduurzamingsmaatregelen zelf. De voorliggende regeling voorziet in twee samenhangende programma's als uitwerking van deze doelen, door het verlenen van een eenmalige specifieke uitkering aan elk van de provincies die voldoen aan de voorwaarden voor activiteiten met deze doelen in de periode van 1 mei 2024 tot en met 1 mei 2027.

1. Het ontzorgingsprogramma verduurzaming kleine en micro mkb-ondernemingen en het ontzorgingsprogramma verduurzaming bedrijventerreinen

De specifieke uitkering beoogt provincies financieel te ondersteunen bij het uitvoeren van activiteiten voor het ontzorgingsprogramma verduurzaming kleine en micro mkb-ondernemingen en het ontzorgingsprogramma verduurzaming bedrijventerreinen. Voor deze programma's is gekozen voor een structuur van provinciale programma's. Uit recent onderzoek naar vergelijkbare programma's in andere Europese landen (ERAC/RVO) blijkt een decentrale insteek een belangrijke succesfactor, omdat hiermee de majeure opgave van het verduurzamen van de utiliteitsbouw 'behaapbaar' wordt gemaakt, aangesloten kan worden op lokale en regionale structuren en op langere termijn toegang kan worden gezocht tot Europese financiering.

Gekozen is om de uitkering te verlenen aan provincies als decentrale overheid. Provincies hebben namelijk goed zicht op regionale opgaven, zoals de Regionale Energie Strategieën (RES), netcongestieproblematiek en andere koppelkansen die relevant zijn voor de verduurzaming van bedrijven. Verder hebben de provincies overzicht van warmteplannen van gemeenten binnen de provincie. Vanuit hun coördinerende rol op het gebied van gemeentelijke warmteplannen zijn provincies beter in staat te onderzoeken hoe de doelgroepen vanuit een gebiedsgerichte aanpak benaderd kunnen worden. Daarnaast hebben de provincies inmiddels ervaring met het programmatisch organiseren via het Ontzorgingsprogramma Maatschappelijk vastgoed, welke werkwijze opnieuw wordt toegepast bij het uitvoeren van bovenstaande programma's. Tot slot zijn zij beter in staat om regionaal te verbinden en kennisuitwisseling te faciliteren dan bijvoorbeeld gemeenten of brancheorganisaties.

1.1. *Ontzorgingsprogramma Verduurzaming MKB*

Het Ontzorgingsprogramma MKB richt zich op het ontzorgen van de ondernemer bij verduurzaming. Het gaat dan om het begeleiden in de keuzes die gemaakt moeten worden tot het moment van aanbesteden dan wel inkopen, indien geen sprake is van een aanbesteding, van de maatregelen die leiden tot het verduurzamen van de onderneming van kleine en micro mkb'ers. Onder de aanpak valt het genoemde traject, de ontzorging, maar niet het financieren van de fysieke verduurzamingsmaatregelen zelf.

Verduurzaming wordt in dit programma gedefinieerd als het reduceren van de CO₂ uitstoot van de onderneming, zoals het verminderen van het energiegebruik en het verbeteren van de energieprestatie van het bedrijfsmatige vastgoed en bedrijfsprocessen van de kleine en micro mkb'er. Provincies dienen met de uitkering een programmatische aanpak op te zetten voor de uitvoering van het Ontzorgingsprogramma mkb. Daarnaast richt het programma zich op het delen van opgedane kennis en ervaring tussen provincies, maar ook met gemeenten, brancheorganisaties (zowel regionaal als de landelijke koepelorganisatie MKB Nederland) en het

nog op te richten landelijke ondersteuningsprogramma Mkb. Binnen het programma dienen provincies ook de samenwerking op te zoeken met de eerder genoemde stakeholders.

De Rijksdienst voor Ondernemend Nederland richt een landelijk ondersteuningsprogramma in. Dit zorgt voor een koppeling tussen enerzijds de provinciale ontzorgingsprogramma's en anderzijds het in beeld brengen, en waar mogelijk, standaardiseren van het verduurzamingsproces voor kleine en micro mkb'ers.

De middelen voor het Ontzorgingsprogramma Mkb dienen te worden ingezet voor de hierboven beschreven doelen en zijn niet bestemd ter ondersteuning bij het opstellen van privaatrechtelijke overeenkomsten tussen een kleine en micro mkb'er en een derde en voor het bekostigen van maatregelen ter verduurzaming van bedrijfsmatig vastgoed. Dit is in artikel 2, derde lid, van de regeling opgenomen.

1.2. Programma ontzorging Verduurzaming Bedrijventerreinen

Het Programma Verduurzaming Bedrijventerreinen richt zich op het begeleiden van bedrijven, eigenaren en organisaties bij het opzetten en opschalen van een organisatiegraad, ten behoeve van de verduurzaming van een bedrijventerrein. Een georganiseerd bedrijventerrein in dit programma is een samenwerking tussen ondernemers en/of eigenaren waarin gezamenlijk afspraken worden gemaakt ter behoeve van de verduurzaming van het bedrijventerrein. Georganiseerde bedrijventerreinen zijn een noodzakelijke randvoorwaarde om de verduurzaming van bedrijventerreinen te versnellen. Met de uitkering dienen provincies een programmatische aanpak op te zetten voor de uitvoering van het Programma Verduurzaming Bedrijventerreinen. Het programma beoogt hiermee 650 bedrijventerreinen te begeleiden. Daarnaast richt het programma zich op het delen van opgedane kennis en ervaring tussen provincies, maar ook met gemeenten, lokale ondernemingsverenigingen en regionale of landelijke brancheorganisaties en het landelijk ondersteuningsprogramma Verduurzaming Bedrijventerreinen (PVB), uitgevoerd door de TKI Urban Energy.

Naast de provinciale programma's zal het PVB dienen als landelijke ondersteuningsprogramma. Dit zorgt voor een koppeling tussen enerzijds de provinciale ontzorgingsprogramma's en anderzijds het in beeld brengen, en waar mogelijk, standaardiseren van de organisatiegraad op bedrijventerreinen.

De middelen voor het Programma Verduurzaming Bedrijventerreinen dienen te worden ingezet voor de hierboven beschreven doelen en zijn niet bestemd voor het verduurzamen van het bedrijventerrein. Dit is in artikel 10, derde lid, van de regeling opgenomen.

2. Doelgroep

2.1. Ontzorgingsprogramma Mkb

De doelgroep van het Ontzorgingsprogramma Mkb zijn de kleine en micro mkb ondernemingen. Voor de reikwijdte hiervan wordt verwezen naar de aanbeveling van de Europese commissie betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen.¹ Onder een kleine mkb-onderneming valt een onderneming waar minder dan 50 personen werkzaam zijn en waarvan de jaaromzet of het jaarlijkse balanstotaal minder dan 10 miljoen euro is. Onder een micro mkb onderneming valt een onderneming waar minder dan 10 personen werkzaam zijn en waarvan de jaaromzet of het jaarlijkse balanstotaal minder dan 2 miljoen euro is.

De uitkering kan niet worden verstrekt voor het ontzorgen van kleine en micro mkb ondernemingen met een agrarische functie en eenmanszaken zonder personeel. Gebouwen en terreinen van ondernemers met een agrarische functie vallen namelijk niet binnen het klimaatbeleid voor de gebouwde omgeving van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.² Zij kunnen terecht bij programma's van de minister van Landbouw en Visserij. De tweede categorie eenmanszaken zonder personeel heeft vaak geen bedrijfsruimte in eigendom of werkt vanuit hun eigen woning en daarom is ontzorging vanuit de provincie niet prioritair. De keuze voor de betreffende doelgroep is gelegen in het feit dat daarmee de meeste CO2 vermindering kan worden bewerkstelligd ten opzichte van andere groepen.

¹ Aanbeveling van de Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (Voor de EER relevante tekst) (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1422).

² [Programma Verduurzaming Gebouwde Omgeving, pagina 8.](#)

Het uitgangspunt van het ontzorgingsprogramma is dat veel kleine en micro mkb'ers de kennis, kunde en capaciteit missen om zelf aan de slag te gaan met het verduurzamen van hun bedrijfsmatig vastgoed, en bedrijfsprocessen. In de aanvraag geeft een provincie aan hoe deze doelgroep met het programma wordt geholpen. Het beoogde bereik van de doelgroep is een beoordelingscriterium bij het toetsen van de aanvraag. Deze beoordelingscriteria zijn in bijlage II bij artikel 5, eerste lid, onderdelen c en d, van de regeling opgenomen. In de verantwoordingsinformatie moet de provincie aangeven of de activiteiten ten behoeve van de doelgroep conform de aanvraag zijn uitgevoerd.

Het beoogde bereik van het complete programma is 5700 ondernemingen.

2.2. *Programma ontzorging Verduurzaming Bedrijventerreinen*

De doelgroep van het Programma Verduurzaming Bedrijventerreinen zijn de eigenaren en huurders van de onroerende zaken op een bedrijventerrein. De uitkering op grond van deze regeling is gericht op het ontzorgen van deze eigenaren en/of huurders bij het opzetten van een organisatiegraad op een bedrijventerrein ten behoeve van verduurzaming. Voor de reikwijdte van een bedrijventerrein wordt verwezen naar de definitie zoals volgt uit het oorspronkelijke Besluit Activiteiten Leefomgeving (BAL).. Het uitgangspunt van het Programma Verduurzaming Bedrijventerreinen is dat bij het opzetten of opschalen van een organisatiegraad een gebiedsgerichte aanpak op het bedrijventerrein ten behoeve van de verduurzaming wordt gecreëerd.

Daarnaast dient de provincies zoveel mogelijk aan te sluiten bij behoeftes van bestaande partijen op bedrijventerreinen zoals ondernemingsverenigingen en bij de behoefte van ondernemers op het gebied van verduurzaming. Voor deze regeling zijn de terreinen die binnen de vijf industriecusters van het Nationaal Programma Verduurzaming Industrie (NPVI) vallen uitgezonderd van de definitie van een bedrijventerrein, omdat zij via dit programma al worden ondersteund bij het verduurzamen op technisch, juridisch en economisch gebied. Het gaat dan om de regionale clusters Noord-Nederland, Noordzeekanaalgebied, Rotterdam-Moerwijk, Zeeland-West-Brabant & Chemelot.³

Industriecuster 6 van het NPVI, Overige Industrie valt wel onder deze regeling. Dit cluster bevat fabrieken in heel Nederland, buiten de grote vijf regionale clusters, die werken aan de klimaattransitie.⁴ Deze bedrijven zijn weliswaar niet onderdeel van de grote industriecusters, maar bevinden zich verspreid over heel Nederland. Indien zij zich op een bedrijventerrein bevinden, vallen zij ook onder deze regeling.

In de aanvraag geeft de provincie aan hoe de doelgroep door het programma wordt geholpen. Het beoogde bereik van de doelgroep is een beoordelingscriterium. Dit is in bijlage IV bij artikel 15 eerste lid, onderdelen c en d, van de regeling opgenomen. In de verantwoordingsinformatie moet de provincie aangeven of de activiteiten ten behoeve van de doelgroep conform de aanvraag zijn uitgevoerd.

Het beoogde bereik van het complete programma is 650 bedrijventerreinen.

3. BTW

De activiteiten waarvoor de uitkering wordt verstrekt kunnen activiteiten zijn waarover een provincies BTW verschuldigd is. De specifieke uitkering wordt niet verstrekt voor de over de activiteiten verschuldigde BTW. De BTW component wordt gestort in het BTW compensatiefonds van het Ministerie van Financiën. De provincies kan op grond van de relevante wet- en regelgeving een beroep doen op terugontvangst van de betaalde BTW componenten.

4. Verhouding met andere wet- en regelgeving

4.1. *Algemene Wet bestuursrecht*

³ [Kamerbrief Verduurzaming Industrie](#)

⁴ [Cluster 6 | Programma Verduurzaming Industrie](#)

Een beschikking tot het verstrekken van een specifieke uitkering is een beschikking in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Indien het college van gedeputeerde staten het niet eens is met de beschikking van de minister, dan kan zij op grond van de Awb daartegen bezwaar maken en vervolgens beroep instellen bij de bestuursrechter. Voor de goede orde wordt opgemerkt dat volgens deze regeling alleen provincies in aanmerking komen voor het ontvangen van een specifieke uitkering voor hun bijdrage aan een programma. Dat betekent dat derden, zoals de bij het programma betrokken andere partijen, geen rechtstreeks belang hebben bij de beschikking van de Minister en dat zij om die reden niet als belanghebbenden tegen die beschikking bezwaar kunnen maken of beroep kunnen instellen.

4.2. *Financiële Verhoudingswet*

De financiële verhouding tussen het Rijk en de provincies is geregeld in de Financiële-verhoudingswet. De bepalingen over specifieke uitkeringen uit de Financiële-verhoudingswet zijn op deze regeling van toepassing. Daarom is in dit besluit toepassing gegeven aan artikel 17a van de Financiële-verhoudingswet met betrekking tot de wijze van verantwoording door de gemeente van de besteding van de uitkering en de eventuele terugvordering als deze onrechtmatig zou worden besteed. Dit is gedaan in lijn met het uitgangspunt bij specifieke uitkeringen om de wijze van verantwoording en terugvordering in de regeling van de specifieke uitkering op te nemen.

4.3. *Besluit bouwwerken leefomgeving en Besluit activiteiten leefomgeving*

Met ingang van 1 januari 2024 treedt het Besluit bouwwerken leefomgeving in werking. Dit is de opvolger van het Bouwbesluit 2012. Eveneens treedt per die datum het Besluit activiteiten leefomgeving in werking, hetgeen de opvolger is van het Activiteitenbesluit milieubeheer.

Indien de kleine en micro mkb-onderneming aan de energiebesparingsplicht voor gebouwgebonden maatregelen, bedoeld in 3.84 van het Besluit bouwwerken leefomgeving moet voldoen, dient zij eerst de hieraan verbonden informatieplicht, bedoeld in artikel 3.84a van dat Besluit te hebben uitgevoerd of indien sprake is van een energiebesparingsplicht voor procesgebonden maatregelen, bedoeld in artikel 5.15 van het Besluit activiteiten leefomgeving, dient zij eerst de hieraan verbonden informatie- en onderzoeksplicht, bedoeld in artikel 5.15a van dat Besluit, te hebben uitgevoerd, voordat kan worden begonnen met de activiteiten, bedoeld in artikel 2, tweede lid, van deze regeling.

De verplichting van deze regeling om eerst deze plicht(en) uit te voeren in het licht van de energiebesparingsplicht, geldt naast het vereiste van artikel 3.84a van het Besluit bouwwerken leefomgeving en artikel 5.15a van het Besluit activiteiten leefomgeving dat eenmaal per vier jaar de in die artikelen opgesomde gegevens en bescheiden aan het bevoegd gezag moet worden verstrekt.

5. **Staatssteun en aanbesteding**

Het staat de provincies vrij om naar eigen inzicht de specifieke uitkering te benutten, binnen de voorwaarden die daaraan in deze regeling worden gesteld. Aangezien vooraf niet duidelijk is aan welke precieze activiteiten de specifieke uitkering zal worden besteed, kan op rijksniveau geen staatssteuntoets worden uitgevoerd. Conform de interdepartementale afspraken over staatssteun moeten de aangewezen gemeente en provincies daarom zelfstandig een staatssteuntoets uitvoeren.⁵ Daarbij hebben zij een eigen verantwoordelijkheid om te waarborgen dat geen verboden staatssteun wordt verstrekt.

In geval de specifieke uitkering wordt besteed aan door derden verleende diensten moeten de Europese regels inzake staatssteun in ogenschouw worden genomen. Het gaat daarbij met name om de vraag of sprake is van bevoordeling van een onderneming in Europeesrechtelijke zin, bedoeld in artikel 107, eerste lid, van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie, welke door de subsidie bepaalde kosten, die ze normaal zelf moeten betalen, niet hoeven te dragen.

⁵ Interdepartementale afspraken inzake staatssteun 2017, 12 oktober 2017.
<https://wetten.overheid.nl/BWBR0040099/2017-10-21>.

Het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (Ministerie van BZK) coördineert provinciale staatssteunprocedures via het Coördinatiepunt Staatssteun Decentrale Overheden en heeft in dat kader periodiek overleg met de provincies.

Daarnaast kan bij aanbestedingen ten behoeve van de activiteiten ter realisering van het doel van de regeling de regels uit de Aanbestedingswet 2012 van toepassing zijn.

6. Uitvoering

In opdracht van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties voert de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland de regeling uit ten aanzien van het Ontzorgingsprogramma kleine en micro mkb-onderneming en TKI Urban Energy ten aanzien van het Programma ontzorging Verduurzaming bedrijventerreinen.

7. Regeldruk en administratieve lasten

Aangezien het om specifieke uitkeringen aan provincies gaat, brengt de regeling geen administratieve lasten voor burgers en bedrijven mee. De regeling brengt wel bestuurlijke en administratieve lasten voor provincies mee, aangezien zij een aanvraag moeten schrijven om in aanmerking te komen voor onderhavige specifieke uitkering. De verantwoordingslasten voor provincies worden zoveel mogelijk beperkt door de verantwoording via SiSa te laten verlopen.

8. Financiële gevolgen Rijk

Voor deze regeling is in totaal € 44.884.420 beschikbaar voor specifieke uitkeringen aan de provincies op de begroting 2024 van het ministerie van BZK, onder voorbehoud van parlementaire goedkeuring. Het betreft een eenmalige specifieke uitkering, met één toekenningsmoment. Indien een provincie aan de voorwaarden van deze regeling voldoet, zal de specifieke uitkering in de eerste helft van 2024 aan haar worden uitgekeerd.

9. Evaluatie

Op verzoek van de minister informeert de ontvanger van de specifieke uitkering over de voortgang van de activiteiten waarvoor de specifieke uitkering is verleend en verschaft informatie ten behoeve van de doelmatigheid en doeltreffendheid van de provinciale ontzorgingsprogramma 's in relatie tot het klimaatbeleid. Daarnaast verschaft de ontvanger van de specifieke uitkering op verzoek van de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO) informatie ten behoeve van de halfjaarlijkse monitoring van de provinciale ontzorgingsprogramma 's door de RVO. Verder zal deze regeling na de vervaltermijn worden geëvalueerd.

10. Advies en consultatie

Tekst volgt zodra de consultatiefase is doorlopen.

11. Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 februari 2024.

II. Artikelsgewijs

Artikel 1. Begripsbepalingen

In dit artikel worden definities gegeven van veelgebruikte begrippen in de regeling.

Artikel 2. Doel en activiteiten

Dit artikel vermeldt het doel van de regeling en de activiteiten waarvoor de specifieke uitkering wel en niet mag worden verstrekt. De specifieke uitkering mag niet worden verstrekt voor het opstellen, begeleiden en uitvoeren van een advies door een energieadviseur, bedoeld in de artikelen 4.7.1. tot en met 4.7.10. van de Regeling nationale EZK- en LNV-subsidies, indien hiervoor al een subsidie is verstrekt. Daarnaast mag de specifieke uitkering niet verstrekt worden voor het opstellen van overeenkomsten tussen huurders en verhuurders van vastgoed. Daarentegen mag het gebruik van modelcontracten en advisering over huurovereenkomsten wel gefinancierd worden door de uitkering.

De specifieke uitkering mag worden besteed aan nazorg binnen de programmaduur. Onder nazorg wordt verstaan het na een bepaalde periode nabellen van mkb-ondernemingen die mee hebben gedaan met het ontzorgingsprogramma en te achterhalen of er nog andere vragen zijn.. De coach kan doorverwijzen naar andere bronnen om zo de ondernemer goed te helpen.

Artikel 3. Hoogte en plafond

De minister kan in totaal ten hoogste € 23.800.000 aan specifieke uitkeringen aan provincies verlenen voor het doel, bedoeld in artikel 2, verminderd met het bedrag aan compensabele BTW. Het staat de provincie vrij om eenmaal een aanvraag dan wel meerdere aanvragen in te dienen, totdat het plafond is bereikt. Het totaal aan specifieke uitkeringen bedraagt ten hoogste het per provincie genoemde bedrag in bijlage I. Dit is als volgt opgebouwd. Voor elke provincie geldt een vast bedrag, aangevuld met een percentage op basis van het aantal inwoners op 1 oktober 2023. Deze verdeelsleutel is gehanteerd, omdat de inwonersaantallen het meest actueel zijn en een goede inschatting vormt van het aantal kleine en micro mkb ondernemingen per provincie.

Artikel 4. Aanvraag

Dit artikel geeft een opsomming van de informatie die een aanvraag in ieder geval moet bevatten. Eén van de beschrijvingen die aangeleverd moet worden, is op welke wijze wordt voldaan aan de verplichting dat een kleine en micro mkb-onderneming minimaal 20% bovenop de te ontvangen specifieke uitkering zal bijdragen aan het doel van deze regeling, bedoeld in artikel 2. De gedachte hierachter is dat een kleine en micro mkb-onderneming een bepaalde mate van toewijding moet tonen met betrekking tot de dienstverlening die de provincie aan haar biedt. Het staat de provincie vrij om naar eigen inzicht te bepalen welk percentage precies wordt gehanteerd en hoe zij dit in rekening brengt. Hierbij is het wenselijk dat er geen grote verschillen gaan ontstaan tussen de ene of de andere kleine en micro mkb-onderneming.

Een provincie kan een aanvraag doen met gebruikmaking van een aanvraagformulier dat daarvoor door de minister ter beschikking is gesteld op de website van de RVO. Daarbij dient een provincie de in het tweede lid opgesomde gegevens over te leggen, zodat beoordeeld kan worden of een aanvraag voldoet aan de in de regeling gestelde eisen.

De aanvraagperiode loopt van 15 februari 2024 vanaf 12.00 uur tot en met 15 maart 2024 tot 17.00 uur. Indien het uitkeringsplafond voor afloop daarvan wordt bereikt, kan geen aanvraag meer worden ingediend en wordt het aanvraagloket gesloten.

Bij het overleggen van een begroting van de activiteiten waarvoor een specifieke uitkering wordt aangevraagd, inclusief de compensabele BTW, dient de provincie onderscheid te maken tussen de advieskosten voor de kleine en micro mkb-onderneming en de kosten voor het opzetten van de organisatie van het programma. Ten aanzien van de advieskosten voor de kleine en micro mkb-onderneming zorgt de provincie ervoor dat bovenop de door haar ontvangen specifieke uitkering van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de kleine en micro mkb-onderneming naar rato een eigen bijdrage betaalt dat wordt besteed aan het doel van deze regeling, bedoeld in artikel 2. De aanvraag omvat daarom in ieder geval een omschrijving van de

mate waarin de provincie stimuleert dat de kleine en micro mkb-onderneming een eigen bijdrage betaalt ten behoeve van het ontzorgingsprogramma. De gedachte hierachter is dat een kleine en micro mkb-onderneming een bepaalde mate van toewijding moet tonen met betrekking tot de dienstverlening die de provincie aan haar biedt. Het staat de provincie vrij om naar eigen inzicht te bepalen welk percentage precies wordt gehanteerd en hoe zij dit in rekening brengt. Hierbij is het wenselijk dat er geen grote verschillen gaan ontstaan tussen de ene of de andere kleine en micro mkb-onderneming.

Artikel 5. Weigeringsgronden

Dit artikel vermeldt in welke gevallen een aanvraag voor een specifieke uitkering geheel of gedeeltelijk wordt afgewezen. Indien een onvolledige aanvraag is ingediend, wordt de aanvrager eerst in de gelegenheid gesteld om de aanvraag compleet te maken voordat hiertoe wordt overgegaan, tenzij het uitkeringsplafond, bedoeld in artikel 3, is bereikt. Het vierde lid bepaalt dat geen specifieke uitkering wordt verleend voor activiteiten, voor zover die op andere wijze zijn gesubsidieerd of gefinancierd. De aanvragen worden beoordeeld op basis van beoordelingscriteria die in bijlage II bij de regeling zijn opgenomen. Een aanvraag kan in totaal maximaal 100 punten scoren. Wanneer een aanvraag minder dan 60 punten scoort, zal de aanvraag worden afgewezen. De selectiecriteria hebben tot doel om de verwachte effectiviteit van het provinciale ontzorgingsprogramma te kunnen beoordelen.

Artikel 6. Verstrekking

Dit artikel vermeldt de informatie die de beschikking in ieder geval bevat indien een specifieke uitkering wordt verstrekt.

De minister neemt in beginsel binnen zes weken na de datum van ontvangst van een volledige aanvraag een besluit over de verstrekking van de specifieke uitkering. In geval deze termijn niet kan worden gehaald, deelt de minister dit aan de aanvrager mede en noemt daarbij een zo kort mogelijke termijn waarbinnen de beschikking wel tegemoet kan worden gezien. Dit volgt uit artikel 4:14 van de Awb.

Artikel 7. Verplichtingen

In dit artikel zijn de verplichtingen opgenomen die de provincie heeft bij de besteding van de specifieke uitkering.

Indien de afronding van de activiteiten niet voor 1 mei 2027 mogelijk is en dit buiten de schuld van de ontvanger van de specifieke uitkering is gelegen, kan de minister die termijn op schriftelijk en gemotiveerd verzoek van de ontvanger eenmaal met ten hoogste een jaar verlengen. Onder buiten de schuld van de aanvrager valt bijvoorbeeld de situatie dat de aanbesteding van het programma door de uitvoerders uitloopt. Dit is een noodzakelijke stap in het proces. Hierdoor kan de start van het ontzorgingsprogramma vertraging op lopen. Een ander voorbeeld is vertraging die kan ontstaan bij het overhevelen van de middelen naar de uitvoerders.

Artikelen 8 en 9. Voorschot, verantwoording en terugvordering

Om in januari 2028 te kunnen vaststellen of de specifieke uitkeringen hebben bijgedragen aan de doelen kan de minister de informatie opvragen bij provincies over de voortgang van de activiteiten gedurende de looptijd van de regeling.

Bij verlening van een specifieke uitkering wijst de minister een voorschot toe van 100% en betaalt dat in één keer uit. De provincie legt vervolgens verantwoording af over de besteding van het bedrag via het Sisa-systeem, vastgelegd in artikel 17a van de Financiële-verhoudingswet). Als uit de verantwoordingsinformatie blijkt dat de uitkering niet of niet volledig is besteed aan de activiteiten waarvoor de uitkering is verstrekt, of niet juist is besteed, kan deze (deels) terug gevorderd worden. In dat geval is het streven deze mededeling te doen binnen een jaar nadat de eindverantwoording heeft plaatsgevonden volgens de SiSa-procedure.

Als de specifieke uitkering niet of onrechtmatig is besteed, kan de minister de specifieke uitkering lager vaststellen en het niet of onrechtmatig bestede deel terugvorderen. De minister doet hierover binnen een jaar na ontvangst van de eindverantwoordingsinformatie mededeling aan de provincie.

Artikel 10. Doel en activiteiten

Dit artikel vermeldt het doel van de regeling en de activiteiten waarvoor de specifieke uitkering wel en niet mag worden verstrekt. Het doel van het programma is om provincies financiering te geven om eigenaren, huurders en gemeenten te ondersteunen bij het opzetten en verbeteren van de organisatiegraad op bedrijventerreinen ten behoeve van de verduurzaming. De specifieke uitkering mag worden besteed aan het opzetten van een programma binnen de provincie en aan het delen van de opgedane regionale kennis en ervaring met een provincie, gemeente en/of brancheorganisatie, inclusief regionale en/of landelijke initiatieven. Het Programma Verduurzaming Bedrijventerreinen is een voorbeeld van een landelijk initiatief.

Artikel 11. Hoogte en plafond

De minister kan in totaal ten hoogste € 22.220.000 aan specifieke uitkeringen aan provincies verlenen voor het doel, bedoeld in artikel 12, verminderd met het bedrag aan compensabele BTW. Het staat de provincie vrij om eenmaal een aanvraag dan wel meerdere aanvragen in te dienen, totdat het plafond is bereikt. Het totaal aan specifieke uitkeringen bedraagt ten hoogste het per provincie genoemde bedrag in bijlage III. Dit is als volgt opgebouwd: voor elke provincie geldt een vast bedrag, aangevuld met een bedrag op basis van het aantal bedrijventerreinen binnen een provincie.

Artikel 12. Aanvraag

Dit artikel geeft een opsomming van de informatie die een aanvraag in ieder geval moet bevatten. Een provincie kan een aanvraag doen met gebruikmaking van een aanvraagformulier dat daarvoor door de minister ter beschikking is gesteld op de website van de RVO. Daarbij dient een provincie de in het tweede lid opgesomde gegevens over te leggen, zodat beoordeeld kan worden of een aanvraag voldoet aan de in de regeling gestelde eisen.

De aanvraagperiode loopt van 15 februari 2024 vanaf 12.00 uur tot en met 15 maart 2024 om 12.00 uur. Indien het uitkeringsplafond voor afloop daarvan wordt bereikt, kan geen aanvraag meer worden ingediend en wordt het aanvraagloket gesloten.

Artikel 13. Weigeringsgronden

Dit artikel vermeldt in welke gevallen een aanvraag voor een specifieke uitkering geheel of gedeeltelijk wordt afgewezen. Indien een onvolledige aanvraag is ingediend, wordt de aanvrager eerst in de gelegenheid gesteld om de aanvraag compleet te maken voordat hiertoe wordt overgegaan, tenzij het uitkeringsplafond, bedoeld in artikel 13, is bereikt.

Het vierde lid bepaalt dat geen specifieke uitkering wordt verleend voor activiteiten, voor zover die op andere wijze zijn gesubsidieerd of gefinancierd. Het kan dan bijvoorbeeld gaan om regelingen die uit het Programma Verduurzaming Bedrijventerrein zijn voortgevloeid.

De aanvragen worden beoordeeld op basis van beoordelingscriteria die in bijlage II bij de regeling zijn opgenomen. Een aanvraag kan in totaal maximaal 100 punten scoren. Wanneer een aanvraag minder dan 60 punten scoort, zal de aanvraag worden afgewezen. De selectiecriteria hebben tot doel om de verwachte effectiviteit van het provinciale ontzorgingsprogramma te kunnen beoordelen.

Artikel 14. Verstrekking

De minister neemt in beginsel binnen zes weken na de datum van ontvangst van een volledige aanvraag een besluit over de verstrekking van de specifieke uitkering. In geval deze termijn niet kan worden gehaald, deelt de minister dit aan de aanvrager mede en noemt daarbij een zo kort mogelijke termijn waarbinnen de beschikking wel tegemoet kan worden gezien. Dit volgt uit artikel 4:14 van de Awb.

Artikel 15. Verplichtingen

In dit artikel zijn de verplichtingen opgenomen die de provincie heeft bij de besteding van de specifieke uitkering.

Indien de afronding van de activiteiten niet voor 1 mei 2027 mogelijk is en dit buiten de schuld van de ontvanger van de specifieke uitkering is gelegen, kan de minister die termijn op schriftelijk en gemotiveerd verzoek van de ontvanger eenmaal met ten hoogste een jaar verlengen. Onder buiten de schuld van de aanvrager valt bijvoorbeeld de situatie dat de aanbesteding van het programma door de uitvoerders uitloopt. Dit is een noodzakelijke stap in het proces. Hierdoor kan de start van het ontzorgingsprogramma vertraging op lopen. Een ander voorbeeld is vertraging die kan ontstaan bij het overhevelen van de middelen naar de uitvoerders.

Artikelen 16 en 17. Voorschot, verantwoording en terugvordering

Om in januari 2028 te kunnen vaststellen of de specifieke uitkeringen hebben bijgedragen aan de doelen kan de minister de informatie opvragen bij provincies over de voortgang van de activiteiten gedurende de looptijd van de regeling.

Bij verlening van een specifieke uitkering wijst de minister een voorschot toe van 100% en betaalt dat in één keer uit. De provincie legt vervolgens verantwoording af over de besteding van het bedrag via het Sisa-systeem, vastgelegd in artikel 17a van de Financiële-verhoudingswet.). Als uit de verantwoordingsinformatie blijkt dat de uitkering niet of niet volledig is besteed aan de activiteiten waarvoor de uitkering is verstrekt, of niet juist is besteed, kan deze (deels) terug gevorderd worden. In dat geval is het streven deze mededeling te doen binnen een jaar nadat de eindverantwoording heeft plaatsgevonden volgens de SiSa-procedure.

Als de specifieke uitkering niet of onrechtmatig is besteed, kan de minister de specifieke uitkering lager vaststellen en het niet of onrechtmatig bestede deel terugvorderen. De minister doet hierover binnen een jaar na ontvangst van de eindverantwoordingsinformatie mededeling aan de provincie.

Artikel 18. Inwerkingtreding en vervaltermijn

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 februari 2024. In afwijking van de code interbestuurlijke verhoudingen is gedurende vier weken een internetconsultatie gehouden, hetgeen in overleg met het IPO en de VNG is gedaan. Het IPO is bij de ontwikkeling van deze regeling betrokken geweest en is bekend met de inhoud ervan toen het in internetconsultatie ging.

Daarnaast is afgeweken van de vaste invoeringstermijn van een ministeriële regeling en de termijn tussen publicatie en inwerkingtreding. De reden van deze afwijkingen is erin gelegen dat de provincies en de RVO als uitvoeringsinstantie in een vroeg stadium inhoudelijk zijn betrokken bij de totstandkoming van deze regeling. Gedurende dit proces zijn de provincies al aan de slag gegaan met de voorbereiding van de indiening van een aanvraag voor een specifieke uitkering. Zij hebben hierdoor voldoende voorbereidingstijd gekregen om zich op de regeling voor te bereiden. Ook vanuit de provincies is het wenselijk om de regeling zo spoedig mogelijk in 2024 in werking te laten treden, zodat het gat met de pilotfase bij met name het onderdeel verduurzaming van bedrijventerreinen zo klein mogelijk wordt gehouden.

Deze regeling vervalt met ingang van 1 mei 2027, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op specifieke uitkeringen die op grond van deze regeling voor deze datum zijn verstrekt.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Hugo de Jonge